Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 27 juni 1985

betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten

(85/337/EEG)

(PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997	L 73	5	14.3.1997
►**M2**	Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003	L 156	17	25.6.2003

▼B

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 27 juni 1985

betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten

(85/337/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie ([1]),

Gezien het advies van het Europese Parlement ([2]),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ([3]),

Overwegende dat er in de actieprogramma's van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu van 1973 ([4]) en 1977 ([5]), alsmede in het actieprogramma van 1983 ([6]), waarvan de algemene strekking door de Raad van de Europese Gemeenschappen en de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten is goedgekeurd, op wordt gewezen dat het beste milieubeleid erin bestaat het ontstaan van vervuiling of hinder van meet af aan te vermijden, veeleer dan later de gevolgen ervan te bestrijden; dat in die programma's wordt gesteld dat in een zo vroeg mogelijk stadium rekening dient te worden gehouden met de gevolgen van alle technische plannings- en beslissingsprocessen voor het milieu; dat zij daartoe voorzien in de toepassing van procedures voor de beoordeling van dergelijke gevolgen;

Overwegende dat de verschillen tussen de in de Lid-Staten van kracht zijnde wetgevingen inzake milieu-effectbeoordeling van openbare en particuliere projecten aanleiding kunnen geven tot ongelijke concurrentievoorwaarden en zodoende rechtstreeks van invloed kunnen zijn op de werking van de gemeenschappelijke markt; dat derhalve moet worden overgegaan tot de onderlinge aanpassing van de nationale wetgevingen op dit gebied overeenkomstig artikel 100 van het Verdrag;

Overwegende dat het anderzijds noodzakelijk blijkt één van de doelstellingen van de Gemeenschap op het gebied van de bescherming van het milieu en de kwaliteit van het bestaan te verwezenlijken; dat het Verdrag niet in de hiertoe vereiste bevoegdheden voorziet en derhalve gebruik dient te worden gemaakt van artikel 235 van het Verdrag;

Overwegende dat er algemene beginselen voor de milieu-effectbeoordeling moeten worden ingevoerd ter aanvulling op en ter coördinatie van de vergunningsprocedures voor particuliere en openbare projecten die mogelijk belangrijke gevolgen voor het milieu hebben;

Overwegende dat voor openbare en particuliere projecten die aanzienlijke milieu-effecten kunnen hebben alleen een vergunning dient te worden verleend na een voorafgaande beoordeling van de aanzienlijke milieu-effecten die deze projecten kunnen hebben; dat deze beoordeling dient plaats te vinden aan de hand van passende informatie die verstrekt wordt door de opdrachtgever en eventueel wordt aangevuld door de autoriteiten en het publiek voor wie het project gevolgen kan hebben;

Overwegende dat het noodzakelijk lijkt dat de beginselen van de milieu-effectbeoordeling worden geharmoniseerd, met name ten aanzien van de vraag welke projecten aan milieu-effectbeoordeling moeten worden onderworpen, de voornaamste verplichtingen van de opdrachtgevers en de inhoud van de milieu-effectbeoordeling;

([1]) PB nr. C 169 van 9. 7. 1980, blz. 14.
([2]) PB nr. C 66 van 15. 3. 1982, blz. 89.
([3]) PB nr. C 185 van 27. 7. 1981, blz. 8.
([4]) PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.
([5]) PB nr. C 139 van 13. 6. 1977, blz. 1.
([6]) PB nr. C 46 van 17. 2. 1983, blz. 1.

▼B

Overwegende dat projecten van bepaalde categorieën aanzienlijke gevolgen hebben voor het milieu en dat deze projecten in beginsel aan een systematische milieu-effectbeoordeling moeten worden onderworpen;

Overwegende dat projecten van andere categorieën niet noodzakelijkerwijs in alle gevallen aanzienlijke gevolgen hebben voor het milieu en dat die projecten aan een beoordeling moeten worden onderworpen wanneer de Lid-Staten zulks op grond van hun kenmerken vereist achten;

Overwegende dat bij projecten die aan een beoordeling worden onderworpen tenminste een bepaalde minimuminformatie over het project en de gevolgen ervan moet worden verstrekt;

Overwegende dat de milieu-effecten van een project moeten worden beoordeeld ten einde rekening te houden met het streven de gezondheid van de mens te beschermen, via een beter milieu bij te dragen tot de kwaliteit van het bestaan, toe te zien op de instandhouding van de diversiteit van de soorten, en het reproduktievermogen van het ecosysteem als fundamentele grondslag van het leven in stand te houden;

Overwegende echter dat deze richtlijn niet dient te worden toegepast op projecten die in detail worden aangenomen via een specifieke nationale wet, aangezien de doelstellingen die met deze richtlijn worden nagestreefd, met inbegrip van de verstrekking van gegevens, dan via de wetgevingsprocedure worden bereikt;

Overwegende dat het voorts in uitzonderlijke gevallen passend kan blijken voor een specifiek project vrijstelling te verlenen van de in deze richtlijn voorgeschreven beoordelingsprocedures, mits de Commissie hieromtrent naar behoren wordt geïnformeerd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op de milieu-effectbeoordeling van openbare en particuliere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

2. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

Project:

— de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken,

— andere ingrepen in natuurlijk milieu of landschap, inclusief de ingrepen voor de ontginning van bodemschatten;

Opdrachtgever:

De aanvrager van een vergunning voor een particulier project of de overheidsinstantie die het initiatief tot een project neemt;

Vergunning:

Het besluit van de bevoegde instantie of instanties waardoor de opdrachtgever het recht verkrijgt om het project uit te voeren;

▼M2

Publiek:

Eén of meer natuurlijke personen of rechtspersonen en, in overeenstemming met de nationale wetgeving of praktijk, hun verenigingen, organisaties of groepen;

Betrokken publiek:

Het publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures; voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten en voldoen aan de eisen van nationaal recht, geacht belanghebbende te zijn.

▼B

3. De bevoegde instantie (instanties) is (zijn) die welke de Lid-Staten aanwijzen om de taken die uit deze richtlijn voortvloeien uit te voeren.

▼M2

4. Indien hun nationale wetgeving daarin voorziet, kunnen de lidstaten per geval besluiten deze richtlijn niet toe te passen ten aanzien van projecten voor nationale defensiedoeleinden, indien zij oordelen dat toepassing nadelige gevolgen zou hebben voor die doeleinden.

▼B

5. Deze richtlijn is niet van toepassing op projecten die in detail worden aangenomen via een specifieke nationale wet, aangezien de doelstellingen die met de onderhavige richtlijn worden nagestreefd, met inbegrip van de verstrekking van gegevens, dan worden bereikt via de wetgevingsprocedure.

Artikel 2

▼M1

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en een beoordeling van hun effecten moet plaatsvinden alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4.

▼B

2. De milieu-effectbeoordeling kan worden geïntegreerd in de bestaande procedures van de Lid-Staten voor het verlenen van vergunningen voor projecten of, bij gebreke hiervan, in andere procedures of in de procedures die moeten worden ingesteld om aan de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen.

▼M1

2a. De lidstaten kunnen voorzien in een enkelvoudige procedure om te voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn en die van Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ([1]).

3. Onverminderd de bepalingen van artikel 7, kunnen de lidstaten in uitzonderlijke gevallen voor een welbepaald project gehele of gedeeltelijke vrijstelling verlenen van de bepalingen van deze richtlijn.

▼B

In dit geval:

▼M2

a) gaan de lidstaten na of er geen andere vorm van beoordeling geschikt is;

b) stellen zij de gegevens die zijn verzameld door andere vormen van beoordeling zoals bedoeld onder a), alsmede de gegevens over en de redenen van de vrijstelling ter beschikking van het betrokken publiek;

▼B

c) stellen zij de Commissie, voordat de vergunning wordt verleend, op de hoogte van de redenen waarom de vrijstelling is verleend en verschaffen zij haar alle informatie die zij ►M1 waar dat van toepassing is ◄ ter beschikking van hun eigen onderdanen stellen.

De Commissie zendt de ontvangen documenten onmiddellijk door aan de andere Lid-Staten.

De Commissie brengt elk jaar bij de Raad verslag uit over de toepassing van dit lid.

([1]) PB nr. L 257 van 10. 10. 1996, blz. 26.

▼**M1**

Artikel 3

Bij de milieu-effectbeoordeling worden de directe en indirecte effecten van een project overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 11 per geval op passende wijze geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de volgende factoren:

— mens, dier en plant;

— bodem, water, lucht, klimaat en landschap;

— materiële goederen en het culturele erfgoed;

— de samenhang tussen de in het eerste, tweede en derde streepje genoemde factoren;

Artikel 4

1. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, worden de in bijlage I genoemde projecten onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

2. Onder voorbehoud van artikel 2, lid 3, bepalen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten:

a) door middel van een onderzoek per geval, of

b) aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria,

of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

De lidstaten kunnen besluiten om beide onder a) en b) genoemde procedures toe te passen.

3. Bij het onderzoek per geval of bij de vaststelling van drempelwaarden of criteria bij de toepassing van lid 2 moet met de relevante selectiecriteria van bijlage III rekening worden gehouden.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de overeenkomstig lid 2 door de bevoegde instanties verrichte bepalingen ter beschikking van het publiek worden gesteld.

Artikel 5

1. Bij projecten die krachtens artikel 4 moeten worden onderworpen aan een milieu-effect-beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10, treffen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de opdrachtgever in passende vorm de in bijlage IV bedoelde informatie verstrekt, voor zover:

a) de lidstaten deze informatie van belang achten in een bepaald stadium van de vergunningsprocedure en voor de specifieke kenmerken van een bepaald project of projecttype en van de milieu-aspecten die hierdoor kunnen worden beïnvloed;

b) de lidstaten, onder meer op grond van de bestaande kennis en beoordelingsmethoden, menen dat redelijkerwijs van een opdrachtgever mag worden verlangd dat hij die informatie verzamelt.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat, indien de opdrachtgever daarom verzoekt voordat hij een aanvraag om een vergunning indient, de bevoegde instantie advies uitbrengt over de door de opdrachtgever overeenkomstig lid 1 te verstrekken informatie. De bevoegde instantie raadpleegt de opdrachtgever en de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties voordat zij haar advies uitbrengt.

Het feit dat de instantie overeenkomstig dit lid een advies heeft uitgebracht, belet haar niet vervolgens meer informatie van de opdrachtgever te verlangen.

De lidstaten kunnen de bevoegde instanties verplichten om een dergelijk advies te verstrekken, ongeacht of de opdrachtgever daarom verzoekt of niet.

▼M1

3. De informatie die de opdrachtgever overeenkomstig lid 1 moet verstrekken, moet ten minste het volgende bevatten:

— een beschrijving van het project met informatie over vestigingsplaats, ontwerp en omvang van het project;

— een beschrijving van de beoogde maatregelen om aanzienlijke nadelige effecten te vermijden, te beperken en zo mogelijk te verhelpen;

— de nodige gegevens om de voornaamste milieu-effecten die het project vermoedelijk zal hebben, te kunnen bepalen en beoordelen;

— een schets van de voornaamste alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht, met opgave van de voornaamste motieven voor zijn keuze, met inachtneming van de milieu-effecten;

— een niet-technische samenvatting van de in de vorige streepjes bedoelde gegevens.

4. Zo nodig zorgen de lidstaten ervoor dat instanties die over relevante informatie beschikkingen, in het bijzonder gelet op artikel 3, deze informatie ter beschikking stellen van de opdrachtgever.

▼B

Artikel 6

▼M1

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat de instanties die op grond van hun specifieke verantwoordelijkheden op milieugebied met het project te maken kunnen krijgen, de gelegenheid krijgen advies uit te brengen over de door de opdrachtgever verstrekte informatie en over de aanvraag om een vergunning. Te dien einde wijzen de lidstaten in het algemeen of per geval de te raadplegen instanties aan. Deze worden in kennis gesteld van de krachtens artikel 5 verzamelde informatie. De gedetailleerde regeling van deze raadpleging wordt door de lidstaten vastgesteld.

▼M2

2. Het publiek wordt door openbare kennisgevingen of op een andere passende wijze, bijvoorbeeld met elektronische middelen, indien beschikbaar in een vroeg stadium van de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures en uiterlijk zodra redelijkerwijs informatie kan worden verstrekt in kennis gesteld van het volgende:

a) de aanvraag om een vergunning;

b) het feit dat het project aan een milieueffectbeoordelingsprocedure is onderworpen en, voorzover relevant, het feit dat artikel 7 van toepassing is;

c) nadere gegevens betreffende de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de besluitvorming, die waarbij relevante informatie kan worden verkregen, die waaraan opmerkingen of vragen kunnen worden voorgelegd en nadere gegevens betreffende de termijnen voor het toezenden van opmerkingen of vragen;

d) de aard van de eventuele besluiten of, indien van toepassing, van het ontwerp-besluit;

e) een indicatie van de beschikbaarheid van de ingevolge artikel 5 verzamelde informatie;

f) tijd, plaats en wijze van verstrekking van de relevante informatie;

g) nadere gegevens inzake de regelingen voor inspraak die ingevolge lid 5 zijn vastgesteld.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat het volgende binnen een redelijke termijn ter beschikking van het betrokken publiek wordt gesteld:

a) de ingevolge artikel 5 verzamelde informatie;

b) in overeenstemming met de nationale wetgeving, de voornaamste rapporten en adviezen die aan de bevoegde instanties zijn uitgebracht op het tijdstip waarop het betrokken publiek wordt geïnformeerd in overeenstemming met lid 2;

c) overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van

▼M2

Richtlijn 90/313/EEG van de Raad [1], andere informatie dan de in lid 2 bedoelde die relevant is voor het besluit overeenkomstig artikel 8 en die pas beschikbaar wordt nadat het betrokken publiek overeenkomstig lid 2 is geïnformeerd.

4. Het betrokken publiek dient in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak in de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures te krijgen en heeft daartoe het recht, wanneer alle opties open zijn, opmerkingen en meningen kenbaar te maken aan de bevoegde instantie(s) voordat het besluit over de vergunningsaanvraag wordt genomen.

5. De nadere regelingen voor het informeren van het publiek (bijvoorbeeld met aanplakbiljetten binnen een bepaalde omtrek of publicatie in plaatselijke kranten) en de raadpleging van het betrokken publiek (bijvoorbeeld schriftelijk of met een openbare enquête) worden bepaald door de lidstaten.

6. Er wordt voor de onderscheidene fasen in redelijke termijnen voorzien, die toereikend zijn voor de voorlichting van het publiek en, voor het betrokken publiek, voor doeltreffende voorbereiding op en inspraak in het milieubesluitvormingsproces overeenkomstig dit artikel.

▼M1

Artikel 7

▼M2

1. Wanneer een lidstaat constateert dat een project vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zal hebben in een andere lidstaat of wanneer een lidstaat waarvan het milieu vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, de andere lidstaat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk wanneer hij zijn eigen publiek informeert, onder meer toekomen:

a) een beschrijving van het project, met alle beschikbare informatie over het mogelijke grensoverschrijdende effect ervan;

b) informatie over de aard van de beslissing die kan worden genomen,

en geeft hij de andere lidstaat een redelijke termijn om kenbaar te maken of hij wenst deel te nemen aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures; tevens kan hij de in lid 2 van dit artikel bedoelde informatie verstrekken.

2. Wanneer een lidstaat die krachtens lid 1 informatie ontvangt, aangeeft dat hij voornemens is aan de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures deel te nemen, dient de lidstaat op het grondgebied waarvan het project zal worden uitgevoerd, voorzover hij dit nog niet heeft gedaan, de betrokken lidstaat de informatie toe te sturen die krachtens artikel 6, lid 2, verstrekt en krachtens artikel 6, lid 3, onder a) en b), ter beschikking gesteld moet worden.

▼M1

3. Ieder van de betrokken lidstaten zorgt er tevens voor, voor zover het hem betreft, dat:

a) de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie binnen een redelijke termijn ter beschikking wordt gesteld van de in artikel 6, lid 1, bedoelde instanties en van het betrokken publiek op het grondgebied van de lidstaat die vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden; en

b) die instanties en het betrokken publiek voordat een vergunning voor het project wordt verleend, de gelegenheid krijgen binnen een redelijke termijn advies over de verstrekte informatie uit te brengen aan de bevoegde instantie van de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren.

4. De betrokken lidstaten plegen overleg over onder andere de potentiële grensoverschrijdende effecten van het project en de maatre-

[1] PB L 41 van 14.2.2003, blz. 26.

▼M1

gelen die worden overwogen om die effecten te beperken of teniet te doen en komen een redelijke termijn overeen waarbinnen het overleg moet plaatsvinden.

▼M2

5. De nadere regelingen voor de uitvoering van dit artikel kunnen worden bepaald door de betrokken lidstaten en bieden het betrokken publiek op het grondgebied van de getroffen lidstaat reële mogelijkheden tot inspraak bij de in artikel 2, lid 2, bedoelde milieubesluitvormingsprocedures betreffende het project.

▼M1

Artikel 8

De resultaten van de raadplegingen en de krachtens de artikelen 5, 6 en 7 ingewonnen informatie worden in het kader van de vergunningsprocedure in aanmerking genomen.

Artikel 9

▼M2

1. Wanneer een beslissing over het verlenen of weigeren van een vergunning is genomen, brengen de bevoegde instanties het betrokken publiek overeenkomstig de toepasselijke procedures op de hoogte en stellen zij de volgende informatie ter beschikking van het publiek:

— de inhoud van de beslissing en de eventuele voorwaarden die daaraan zijn verbonden;

— na bestudering van de bezorgdheid en meningen van het betrokken publiek, de voornaamste redenen en overwegingen waarop de beslissing is gebaseerd, met inbegrip van informatie over de inspraakprocedure;

— indien nodig, een beschrijving van de voornaamste maatregelen om aanzienlijke schadelijke effecten te voorkomen, te beperken en zo mogelijk te verhelpen.

2. De bevoegde instantie of instanties brengen elke lidstaat die overeenkomstig artikel 7 is geraadpleegd, op de hoogte en doen hem de in lid 1 vermelde informatie toekomen.

De geraadpleegde lidstaten zorgen ervoor dat die informatie op een geschikte wijze ter beschikking wordt gesteld van het betrokken publiek op hun grondgebied.

▼M1

Artikel 10

De bepalingen van deze richtlijn doen niet af aan de verplichting van de bevoegde instanties tot inachtneming van de door de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de geldende rechtspraktijk opgelegde beperkingen ter bescherming van het industrieel en het handelsgeheim, met inbegrip van de intellectuele eigendom, en van het openbaar belang.

Wanneer artikel 7 van toepassing is, zijn de toezending van informatie aan een andere lidstaat en de ontvangst van informatie door een andere lidstaat onderworpen aan de beperkingen die gelden in de lidstaat waar het project wordt voorgesteld.

▼M2

Artikel 10 bis

De lidstaten zorgen ervoor dat, in overeenstemming met het toepasselijke nationale rechtsstelsel, leden van het betrokken publiek die:

a) een voldoende belang hebben, dan wel

b) stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een lidstaat dit als voorwaarde stelt,

in beroep kunnen gaan bij een rechtbank of een ander bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan om de materiële of formele rechtmatigheid van enig besluit, handelen of nalaten vallend onder de

▼M2

bepalingen betreffende de inspraak van het publiek van deze richtlijn aan te vechten.

De lidstaten bepalen in welk stadium de besluiten, handelingen of nalatigheden kunnen worden aangevochten.

Wat een voldoende belang dan wel een inbreuk op een recht vormt, wordt bepaald door de lidstaten in het licht van de doelstelling om het publiek een ruime toegang tot de rechter te verlenen. Te dien einde wordt het belang van een niet-gouvernementele organisatie die voldoet aan de vereisten van artikel 1, lid 2, geacht voldoende te zijn in de zin van punt a) van dit artikel. Tevens worden die organisaties geacht rechten te hebben waarop inbreuk kan worden gemaakt in de zin van punt b) van dit artikel.

De bepalingen van dit artikel sluiten een toetsingsprocedure in eerste instantie bij een bestuursrechtelijke instantie niet uit en doen niet af aan de eis dat de bestuursrechtelijke toetsingsprocedures doorlopen moeten zijn alvorens beroep bij een rechterlijke instantie kan worden ingesteld, wanneer die eis bestaat naar nationaal recht.

Een dergelijke procedure moet eerlijk, billijk en snel zijn en mag niet buitensporig kostbaar zijn.

Ter verhoging van de effectiviteit van het bepaalde in dit artikel dragen de lidstaten er zorg voor dat het publiek praktische informatie wordt verstrekt over toegang tot beroepsprocedures bij bestuursrechtelijke en rechterlijke instanties.

▼B

Artikel 11

1. De Lid-Staten en de Commissie wisselen inlichtingen uit over de ervaring die is opgedaan met de toepassing van deze richtlijn.

▼M1

2. In het bijzonder stellen de lidstaten de Commissie in kennis van alle criteria en/of de drempelwaarden die in voorkomend geval overeenkomstig artikel 4, lid 2, voor de selectie van de betrokken projecten zijn vastgesteld.

▼B

3. Vijf jaar na de kennisgeving van deze richtlijn brengt de Commissie op de grondslag van deze uitwisseling van inlichtingen aan het Europese Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing en de doeltreffendheid van deze richtlijn.

4. Aan de hand van deze uitwisseling van inlichtingen legt de Commissie aan de Raad aanvullende voorstellen voor, indien dat nodig blijkt, voor een voldoende gecoördineerde toepassing van deze richtlijn.

Artikel 12

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om binnen drie jaar na de kennisgeving van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen ([1]).

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

▼M1

▼B

Artikel 14

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

([1]) Van deze richtlijn is aan de Lid-Staten kennis gegeven op 3 juli 1985.

▼M1

BIJLAGE I

IN ARTIKEL 4, LID 1, BEDOELDE PROJECTEN

1. Raffinaderijen van ruwe aardolie (met uitzondering van de bedrijven die uitsluitend smeermiddelen uit ruwe olie vervaardigen), alsmede installaties voor de vergassing en vloeibaarmaking van ten minste 500 ton steenkool of bitumineuze schisten per dag.

2. — Thermische centrales en andere verbrandingsinstallaties met een warmtevermogen van ten minste 300 megawatt, alsmede

   — kerncentrales en andere kernreactoren, met inbegrip van de ontmanteling of buitengebruikstelling van dergelijke centrales of reactoren (*) (met uitzondering van onderzoekinstallaties voor de productie en verwerking van splijt- en kweekstoffen, met een constant vermogen van ten hoogste 1 thermische kW).

3. a) Installaties voor de opwerking van bestraalde splijtstoffen.

   b) Installaties die ontworpen zijn:

      — voor de productie of de verrijking van splijtstoffen,

      — voor de behandeling van bestraalde splijtstoffen of hoog radioactief afval,

      — voor de definitieve verwijdering van bestraalde splijtstoffen,

      — uitsluitend voor de definitieve verwijdering van radioactief afval,

      — uitsluitend voor de (voor meer dan tien jaar geplande) opslag van bestraalde splijtstoffen of radioactief afval op een andere plaats dan het productieterrein.

4. — Geïntegreerde hoogovenbedrijven voor de productie van ruwijzer en staal.

   — Installaties voor de winning van ruwe non-ferrometalen uit erts, concentraat of secundaire grondstoffen met metallurgische, chemische of elektrolytische procédés.

5. Installaties voor de winning van asbest, alsmede voor de behandeling en de verwerking van asbest en asbesthoudende producten: voor producten van asbestcement, met een jaarproductie van meer dan 20 000 ton eindproducten, voor remvoeringen, met een jaarproductie van meer dan 50 ton eindproducten, alsmede — voor andere toepassingsmogelijkheden van asbest — met een gebruik van meer dan 200 ton per jaar.

6. Geïntegreerde chemische installaties, d.w.z. installaties voor de fabricage op industriële schaal van stoffen door chemische omzetting, waarin verscheidene eenheden naast elkaar bestaan en functioneel met elkaar verbonden zijn, bestemd voor de fabricage van:

   i) organische basischemicaliën;

   ii) anorganische basischemicaliën;

   iii) fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen);

   iv) basisproducten voor gewasbescherming en van biociden;

   v) farmaceutische basisproducten met een chemisch of biologisch procédé;

   vi) explosieven.

7. a) Aanleg van spoorlijnen voor spoorverkeer over lange afstand en aanleg van vliegvelden ([1]) met een start- en ladingsbaan van ten minste 2 100 meter.

   b) Aanleg van autosnelwegen en autowegen ([2]).

   c) Aanleg van nieuwe wegen met vier of meer rijstroken, of verlegging en/of verbreding van bestaande wegen van twee rijstroken of minder tot wegen met vier of meer rijstroken, indien de nieuwe weg, of het verlegde en/of verbrede weggedeelte een ononderbroken lengte van 10 km of meer heeft.

(*) Kerncentrales en andere kernreactoren houden op zulke installaties te zijn wanneer alle splijtstoffen en ander radioactief besmette elementen permanent van de plaats van installatie zijn verwijderd.

([1]) In deze richtlijn verstaat men onder „vliegvelden” die vliegvelden die beantwoorden aan de definitie van het verdrag van Chicago van 1944 tot oprichting van de Internationale burgerluchtvaartorganisatie (bijlage 14).

([2]) In deze richtlijn verstaat men onder „autowegen” die wegen die beantwoorden aan de definities van „de Europese Overeenkomst inzake internationale hoofdverkeerswegen”van 15 november 1975.

▼**M1**

8. a) Waterwegen en havens voor de binnenscheepvaart voor schepen van meer dan 1 350 ton.

   b) Zeehandelshavens, met het land verbonden en buiten havens gelegen pieren voor lossen en laden (met uitzondering van pieren voor veerboten) die schepen van meer dan 1 350 ton kunnen ontvangen.

9. Afvalverwijderingsinstallaties voor de verbranding, de chemische behandeling zoals gedefinieerd in punt D9 van bijlage II A bij Richtlijn 75/442/EEG ([1]) of het storten van gevaarlijke afvalstoffen (d.w.z. afvalstoffen waarop Richtlijn 91/689/EEG ([2]) van toepassing is).

10. Afvalverwijderingsinstallaties voor de verbranding of chemische behandeling zoals gedefinieerd in punt D9 van bijlage II A bij Richtlijn 75/442/EEG van ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 100 ton per dag.

11. Werkzaamheden voor het onttreken of kunstmatig aanvullen van grondwater wanneer het jaarlijkse volume onttrokken of aangevuld water 10 miljoen m^3 of meer bedraagt.

12. a) Projecten voor de overbrenging van water tussen stroomgebieden wanneer deze overbrenging ten doel heeft eventuele waterschaarste te voorkomen en de hoeveelheid overgebracht water meer bedraagt dan 100 miljoen m^3 per jaar.

    b) In alle andere gevallen, projecten voor de overbrenging van water tussen stroomgebieden wanneer het meerjarig gemiddelde jaardebiet van het bekken waaraan het water wordt onttrokken meer bedraagt dan 2 000 miljoen m^3 en de hoeveelheid overgebracht water 5 % van dit debiet overschrijdt.

    In beide gevallen is overbrenging van via leidingen aangevoerd drinkwater uitgesloten.

13. Rioolwaterzuiveringsinstallaties met een capaciteit van meer dan 150 000 inwonerequivalenten zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 6, van Richtlijn 91/271/EEG ([3]).

14. Commerciële winning van aardolie en aardgas wanneer de gewonnen hoeveelheid meer dan 500 ton aardolie per dag of meer dan 500 000 m^3 aardgas per dag bedraagt.

15. Stuwdammen en andere installaties voor het stuwen of permanent opslaan van water, wanneer een nieuwe of extra hoeveelheid water van meer dan 10 miljoen m^3 wordt gestuwd of opgeslagen.

16. Pijpleidingen voor gas, olie of chemicaliën met een diameter van meer dan 800 mm en een lengte van meer dan 40 km.

17. Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan:

    a) 85 000 plaatsen voor mesthoenders, 60 000 plaatsen voor hennen;

    b) 3 000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg) of

    c) 900 plaatsen voor zeugen.

18. Industriële installaties voor:

    a) de fabricage van papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen;

    b) de fabricage van papier en karton met een productiecapaciteit van meer dan 200 ton per dag.

19. Steengroeven en dagbouwmijnen met een terreinoppervlakte van meer dan 25 hectare, of turfwinning met een terreinoppervlakte van meer dan 150 hectare.

20. Aanleg van bovengrondse hoogspanningsleidingen van 220 kV of meer en langer dan 15 km.

21. Installaties voor de opslag van aardolie, petrochemische of chemische producten met een capaciteit van 200 000 ton of meer.

([1]) PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 94/3/EG van de Commissie (PB nr. L 5 van 7. 1. 1994, blz. 15).

([2]) PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/31/EG (PB nr. L 168 van 2. 7. 1994, blz. 28).

([3]) PB nr. L 135 van 30. 5. 1991, blz. 40. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

▼**M2**

22. Wijziging of uitbreiding van in deze bijlage opgenomen projecten, wanneer die wijziging of uitbreiding voldoet aan de in deze bijlage genoemde drempelwaarden, voorzover deze bestaan.

▼M1

BIJLAGE II

IN ARTIKEL 4, LID 2, BEDOELDE PROJECTEN

1. **Landbouw, bosbouw en aquacultuur**

   a) Ruilverkavelingsprojecten.

   b) Projecten voor het gebruik van niet in cultuur gebrachte gronden of semi-natuurlijke gebieden voor intensieve landbouw.

   c) Waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoeleinden, met inbegrip van irrigatie- en droogleggingsprojecten.

   d) Eerste bebossing en ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik.

   e) Intensieve veeteeltbedrijven (voor zover niet in bijlage I opgenomen).

   f) Intensieve aquacultuur van vis.

   g) Landwinning uit zee.

2. **Extractieve bedrijven**

   a) Steengroeven, dagbouwmijnen en turfwinning (niet onder bijlage I vallende projecten).

   b) Ondergrondse mijnbouw.

   c) Winning van mineralen door afbaggering van de zee- of rivierbodem.

   d) Diepboringen met name

      — geothermische boringen,

      — boringen in verband met de opslag van kernafval,

      — boringen voor watervoorziening,

      met uitzondering van boringen voor het onderzoek naar de stabiliteit van de grond.

   e) Oppervlakte-installaties van bedrijven voor de winning van steenkool, aardolie, aardgas, ertsen en bitumineuze schisten.

3. **Energiebedrijven**

   a) Industriële installaties voor de productie van elektriciteit, stoom en warm water (niet onder bijlage I vallende projecten).

   b) Industriële installaties voor het transport van gas, stoom en warm water; transport van elektrische energie via bovengrondse leidingen (niet onder bijlage I vallende projecten).

   c) Bovengrondse opslag van aardgas.

   d) Ondergrondse opslag van gasvormige brandstoffen.

   e) Bovengrondse opslag van fossiele brandstoffen.

   f) Industrieel briketteren van steenkool en bruinkool.

   g) Installaties voor de behandeling en de opslag van radioactief afval (niet onder bijlage I vallende projecten).

   h) Installaties voor de productie van hydro-elektrische energie.

   i) Installaties voor de winning van windenergie voor de energieproductie (windturbineparken).

4. **Productie en verwerking van metalen**

   a) Installaties voor de productie van ruwijzer of staal (primaire of secundaire smelting), met inbegrip van continugieten.

   b) Installaties voor verwerking van ferrometalen door

      i) warmwalsen,

      ii) smeden met hamers,

      iii) het aanbrengen van deklagen van gesmolten metaal.

   c) Smelterijen van ferrometalen.

   d) Installaties voor het smelten, met inbegrip van het legeren, van non-ferrometalen, met uitzondering van edele metalen, inclusief terugwinningsproducten (affineren, vormgieten enz.).

   e) Installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen en plastic materiaal door middel van een elektrolytisch of chemisch procédé.

▼M1

f) Automobielfabrieken en -assemblagebedrijven en fabrieken van automobielmotoren.

g) Scheepswerven.

h) Installaties voor de bouw en reparatie van luchtvaartuigen.

i) Spoorwegmaterieelfabrieken.

j) Uitstampen door middel van springstoffen.

k) Installaties voor het roosten en sinteren van ertsen.

5. **Minerale industrie**

a) Cokesovenbedrijven (droge distillatie van steenkool).

b) Installaties voor de vervaardiging van cement.

c) Installaties voor de winning van asbest en de fabricage van asbestproducten (niet onder bijlage I vallende projecten).

d) Installaties voor de fabricage van glas, met inbegrip van glasvezels.

e) Installaties voor het smelten van minerale stoffen, met inbegrip van installaties voor de fabricage van mineraalvezels.

f) Fabricage van keramische producten door middel van bakken, met name dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein.

6. **Chemische industrie (niet onder bijlage I vallende projecten).**

a) Behandeling van tussenproducten en vervaardiging van chemicaliën.

b) Productie van bestrijdingsmiddelen en farmaceutische producten, verven en vernissen, elastomeren en peroxiden.

c) Opslagruimten voor aardolie, petrochemische en chemische producten.

7. **Voedings- en genotmiddelenindustrie**

a) Vervaardiging van plantaardige en dierlijke oliën en vetten.

b) Conservenfabrieken voor dierlijke en plantaardige producten.

c) Zuivelfabrieken.

d) Bierbrouwerijen en mouterijen.

e) Suikerwaren- en siroopfabrieken.

f) Installaties voor het slachten van dieren.

g) Zetmeelfabrieken.

h) Vismeel- en visoliefabrieken.

i) Suikerfabrieken.

8. **Textiel-, leder-, hout- en papierindustrie**

a) Industriële installaties voor de fabricage van papier en karton (niet onder bijlage I vallende projecten).

b) Installaties voor de voorbehandeling (zoals wassen, bleken, merceriseren) of het verven van vezels of textiel.

c) Installaties voor het looien van huiden.

d) Installaties voor het produceren en bewerken van celstof.

9. **Rubberverwerkende industrie**

Vervaardiging en behandeling van producten op basis van elastomeren.

10. **Infrastructuurprojecten**

a) Industrieterreinontwikkeling.

b) Stadsontwikkelingsprojecten, met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen.

c) Aanleg van spoorwegen en faciliteiten voor de overlading tussen vervoerswijzen en van overladingsstations (niet onder bijlage I vallende projecten).

d) Aanleg van vliegvelden (niet onder bijlage I vallende projecten).

e) Aanleg van wegen, havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens (niet onder bijlage I vallende projecten).

▼M1

f) Aanleg van waterwegen (projecten die niet zijn opgenomen in bijlage I, werken inzake kanalisering en ter beperking van overstromingen (= floodrelief werken)).

g) Stuwdammen en andere installaties voor het stuwen of voor de lange termijn opslaan van water (niet onder bijlage I vallende projecten).

h) Trams, boven- en ondergrondse spoorwegen, zweefspoor en dergelijke bijzondere constructies, welke uitsluitend of overwegend voor personenvervoer zijn bestemd.

i) Aanleg van olie- en gaspijpleidinginstallaties (niet onder bijlage I vallende projecten).

j) Aanleg van aquaducten over lange afstand.

k) Kustwerken om erosie te bestrijden en maritieme werken die de kust kunnen wijzigen door de aanleg van onder meer dijken, pieren, havenhoofden, en andere kustverdedigingswerken, met uitzondering van het onderhoud en herstel van deze werken.

l) Niet in bijlage I opgenomen werken voor het onttrekken of kunstmatig aanvullen van grondwater.

m) Niet in bijlage I opgenomen projecten voor de overbrenging van water tussen stroomgebieden.

11. **Andere projecten**

a) Permanente race- en testbanen voor gemotoriseerde voertuigen.

b) Installaties voor de verwijdering van afval (niet onder bijlage I vallende projecten).

c) Rioolwaterzuiveringsinstallaties (niet onder bijlage I vallende projecten).

d) Slibstortplaatsen.

e) Opslag van schroot, met inbegrip van autowrakken.

f) Testbanken voor motoren, turbines of reactoren.

g) Installaties voor de vervaardiging van kunstmatige minerale vezels.

h) Installaties voor de terugwinning of vernietiging van explosieve stoffen.

i) Vilderijen.

12. **Toerisme en recreatie**

a) Skihellingen, skiliften, kabelspoorwegen en bijbehorende voorzieningen.

b) Jachthavens.

c) Vakantiedorpen en hotelcomplexen buiten stedelijke zones met bijbehorende voorzieningen.

d) Permanente kampeer- en caravanterreinen.

e) Themaparken.

13. — Wijziging of uitbreiding van projecten van bijlage I of II waarvoor reeds een vergunning is afgegeven, die zijn of worden uitgevoerd en die aanzienlijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben ►M2 (niet in bijlage I opgenomen wijziging of uitbreiding) ◄.

— Projecten van bijlage I die uitsluitend of hoofdzakelijk dienen voor het ontwikkelen en beproeven van nieuwe methoden of producten en die niet langer dan twee jaar worden gebruikt.

▼M1

BIJLAGE III

IN ARTIKEL 4, LID 3, BEDOELDE SELECTIECRITERIA

1. **Kenmerken van de projecten**

   Bij de kenmerken van de projecten moet in het bijzonder in overweging worden genomen:

   — de omvang van het project,
   — de cumulatie met andere projecten,
   — het gebruik van natuurlijke hulpbronnen,
   — de productie van afvalstoffen,
   — verontreiniging en hinder,
   — risico van ongevallen, met name gelet op de gebruikte stoffen of technologieën.

2. **Plaats van de projecten**

   Bij de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop de projecten van invloed kunnen zijn moet in het bijzonder in overweging worden genomen:

   — het bestaande grondgebruik,
   — de relatieve rijkdom aan en de kwaliteit en het regeneratievermogen van de natuurlijke hulpbronnen van het gebied,
   — het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder aandacht voor de volgende typen gebieden:

     a) wetlands,

     b) kustgebieden,

     c) berg- en bosgebieden,

     d) reservaten en natuurparken,

     e) gebieden die in de wetgeving van de lidstaten zijn aangeduid of door die wetgeving worden beschermd;

        speciale beschermingszones, door de lidstaten aangewezen krachtens Richtlijn 79/409/EEG en Richtlijn 92/43/EEG,

     f) gebieden waarin de bij communautaire wetgeving vastgestelde normen inzake milieukwaliteit reeds worden overschreden,

     g) gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid,

     h) landschappen van historisch, cultureel of archeologisch belang.

3. **Kenmerken van het potentiële effect**

   Bij de potentiële aanzienlijke effecten van het project moeten in samenhang met de criteria van de punten 1 en 2 in het bijzonder in overweging worden genomen:

   — het bereik van het effect (geografische zone en grootte van de getroffen bevolking),
   — het grensoverschrijdende karakter van het effect,
   — de orde van grootte en de complexiteit van het effect,
   — de waarschijnlijkheid van het effect,
   — de duur, de frequentie en de omkeerbaarheid van het effect.

▼**M1**

BIJLAGE IV

INFORMATIE OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 5, LID 1

1. Beschrijving van het project, met in het bijzonder:
   — een beschrijving van de fysieke kenmerken van het gehele project en de eisen met betrekking tot het gebruik van grond en terrein tijdens de constructie en bedrijfsfasen,
   — een beschrijving van de voornaamste kenmerken van de productieprocessen, bijvoorbeeld aard en hoeveelheden van de gebruikte materialen,
   — een prognose van de aard en hoeveelheid van de verwachte residuen en emissies (water-, lucht- en bodemverontreiniging, geluidshinder, trillingen, licht, warmte, straling, enz.) ten gevolge van het functioneren van het voorgenomen project.
2. In voorkomend geval een schets van de voornaamste alternatieven die de opdrachtgever heeft onderzocht, met opgave van de voornaamste motieven voor zijn keuze, in het licht van de milieu-effecten.
3. Een beschrijving van de waarschijnlijk belangrijke milieu-effecten van het voorgenomen project op met name: de bevolking, fauna en flora, bodem, water, lucht, de klimatologische factoren, materiële goederen, met inbegrip van het architectonisch en archeologisch erfgoed, het landschap en de interrelatie tussen genoemde factoren.
4. Een beschrijving ([1]) van de waarschijnlijk aanzienlijke milieu-effecten van het voorgestelde project ten gevolge van:
   — het bestaan van het project,
   — het gebruik van de natuurlijke hulpbronnen,
   — de lozing van verontreinigende stoffen, het ontstaan van milieuhinder en de eliminering van afvalstoffen,

   en beschrijving van de methode die de opdrachtgever heeft gebruikt voor de milieu-effectbeoordeling.
5. Een beschrijving van de beoogde maatregelen om belangrijke nadelige milieu-effecten van het project te vermijden, te beperken en zo mogelijk te verhelpen.
6. Een niet-technische samenvatting van de overeenkomstig bovengenoemde punten verstrekte informatie.
7. Een opgave van de moeilijkheden (technische leemten of ontbrekende kennis) die de opdrachtgever eventueel heeft ondervonden bij het verzamelen van de vereiste informatie.

([1]) Deze beschrijving zou betrekking moeten hebben op de directe, en in voorkomend geval op de indirecte, secundaire en cumulatieve effecten op korte, middellange en lange termijn, permanent en tijdelijk, positief en negatief van het project.